

Czy filozofia św. Tomasza z Akwinu jest arystotelizmem? Podobieństwa i różnice między systemem Arystotelesa i Akwinaty

Wstęp

Święty Tomasz z Akwinu (1225-1274) jest jednym z najważniejszych filozofów i teologów w historii chrześcijaństwa. Jego myśl filozoficzna była silnie inspirowana ideami Arystotelesa, jednak jednocześnie wprowadzał nowe koncepcje i dostosowywał arystotelizm do teologii chrześcijańskiej. W niniejszym eseju omówimy podobieństwa i różnice między systemem filozoficznym Arystotelesa a filozofią św. Tomasza z Akwinu, aby odpowiedzieć na pytanie, czy filozofia Akwinaty jest arystotelizmem.

1. Podobieństwa

a) Metafizyka: Zarówno Arystoteles, jak i Tomasz z Akwinu, dzielili przekonanie o istnieniu substancji jako podstawowej jednostki bytu. Oboje uznawali, że rzeczywistość składa się z formy (morfē) i materii (hylē), które razem tworzą konkretne byty. W metafizyce Akwinaty, Bóg jest pierwszą przyczyną wszystkich rzeczy, podczas gdy Arystoteles opisuje Boga jako Akt czystej formy, który jest nieporuszonym Poruszycielem.

b) Epistemologia: Tomasz z Akwinu zgodził się z Arystotelesem, że wszelka wiedza zaczyna się od doświadczenia. Oboje twierdzili, że zmysły dostarczają nam danych, które umysł przekształca w uniwersalne pojęcia, zwane formami. To podejście do poznania nazywane jest empiryzmem.

c) Etyka: W dziedzinie etyki, zarówno Arystoteles, jak i Tomasz z Akwinu, podkreślali istotność cnót i ich roli w osiągnięciu szczęścia (eudaimonia) oraz doskonałości moralnej. Oboje uznawali, że dobro moralne polega na umiarkowanym, racjonalnym wyborze działania, które prowadzi do osiągnięcia pełni ludzkiego potencjału.

2. Różnice

a) Teologia: Najbardziej oczywistą różnicą między filozofią Arystotelesa a św. Tomasza z Akwinu jest rola teologii chrześcijańskiej. Tomasz z Akwinu opracował syntezę arystotelizmu z nauką chrześcijańską, wprowadzając idee takie jak stworzenie, łaska, Opatrzność czy Trójca Święta. Arystoteles, jako pogański filozof, nie zajmował się teologią chrześcijańską, a jego filozofia miała charakter bardziej naturalistyczny.

b) Dusza i zmartwychwstanie: Chociaż Arystoteles i Tomasz z Akwinu zgadzali się co do istnienia duszy jako formy ciała, różnili się w kwestii jej nieśmiertelności. Arystoteles uważał, że dusza indywidualna przestaje istnieć po śmierci, podczas gdy św. Tomasz, zgodnie z nauką chrześcijańską, nauczał o nieśmiertelności duszy i zmartwychwstaniu ciała.

c) Relacja między wiarą a rozumem: Tomasz z Akwinu wprowadził również rozróżnienie między prawdami objawionymi a prawdami, które można poznać za pomocą rozumu naturalnego. W swoim systemie filozoficznym, Tomasz łączył wiarę i rozum, twierdząc, że nie ma sprzeczności między nimi, ponieważ obie prowadzą do poznania prawdy, choć na różnych płaszczyznach. Arystoteles nie zajmował się problemem relacji między wiarą a rozumem, ponieważ nie był teologiem i nie miał dostępu do objawienia chrześcijańskiego.

Wnioski

Filozofia św. Tomasza z Akwinu jest w znacznym stopniu oparta na arystotelizmie, co widać w podobieństwach między ich

metafizyką, epistemologią i etyką. Jednak wprowadzenie elementów teologii chrześcijańskiej oraz dostosowanie arystotelizmu do nauki chrześcijańskiej sprawia, że filozofia Akwinaty różni się od oryginalnego systemu Arystotelesa.

Odpowiadając na pytanie, czy filozofia św. Tomasza z Akwinu jest arystotelizmem, można stwierdzić, że jest to arystotelizm zmodyfikowany i wzbogacony o teologię chrześcijańską. Akwinata, jako chrześcijański filozof, wprowadził nowe idee i koncepcje, które dopasował do nauki chrześcijańskiej, tworząc syntezę, która stała się podstawą dla scholastyki i wpłynęła na całą tradycję filozoficzną i teologiczną w zachodniej kulturze.

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem